

[Landbrugsministeren.]

og blive drøftet til sin Tid. Jeg finder ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa, selv om Spørgsmaalet om Kronestigningen og de Vanskeligheder, den kan forårsage, viser sig at have været et meget omspændende Emne, som næsten kan omfatte, hvad det skal være, af de Ting, der er kommet frem i Tiden.

Naar jeg har sagt, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen med saa stor Kærlighed omfatter sin lille bestemte Idé, som han her har fremsat ved saa mange Lejligheder, kan jeg ikke sige andet end, at den ærede Forslagsstiller ogsaa har sin Idé at tysle med, som han viser en rørende Troskab. Jeg tror, det er fjerde eller femte Gang, han fører den frem til Afgørelse her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Bording beskyldte Regeringen for at have forpasset Tidspunktet for den rette Kriselovgivning. Jeg har den modsatte Opfattelse. Jeg ser saaledes paa det, at Regeringen, naturligvis med Støtte af Rigsdagen, har ydet sit Bidrag til Forhindring af et Stykke Paniklovgivning paa dette Omraade, hvis Gennemførelse vilde have vist sig at være til Ulykke for Landbruget og Erhvervene i det hele saavel som ogsaa for Statskassen.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Møller, der spurgte, i hvor mange Tilfælde den nuværende Akkordlov var blevet anvendt, skal jeg sige, at jeg ikke har det nøjagtige Tal, men det er saa ringe, at jeg er enig med det ærede Medlem om, at den ingen Betydning har. Men deri ser jeg ikke en Kendsgerning, som man skal beklage; for mig er det overordentlig glædeligt, at det har vist sig, at der ikke har været Brug for Pengene paa de Betingelser, der er stillet. Det har vist sig for det første, at der ikke var saa haardt Brug for Akkordlovgivningen, som man kunde have frygtet, og dernæst, at Banker og Sparekasser har kunnet finansiere Ordningen, hvor saadant var paakrævet, og da det ikke er vor Opgave at faa saa mange af Statens Midler laant ud som muligt, men tværtimod at begrænse Ullaanet det mest mulige, synes jeg ikke, der er Grund til ligefrem at overveje, paa hvilken Maade Staten kan faa de flest mulige Penge anbragt, naar der ikke viser sig større Trang dertil, end Tilfældet har vist sig at være.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen

rettede et bestemt Spørgsmaal til mig vedrørende de Statshusmænd, der har modtaget Tillægslaan, og som skal afdrage Beløbet i Løbet af 20 Aar. Der foreligger i Landbrugsministeriet et Forslag udarbejdet, der vil inødekomme det ærede Medlems og Amtskommissionernes Ønske, om ikke fuldt ud, saa dog saaledes, at jeg tror, de vil være tilfredse dermed. Det Forslag vil i Løbet af meget kort Tid blive fremsat for Rigsdagen. Der vil i den kommende Uge eller i denne Uge af Regeringen blive fremsat de Lovforslag, vi endnu mener det nødvendigt at fremsætte for Rigsdagen; vi haaber dermed i alt væsentlig at have fremsat de Lovforslag, som vil komme til Behandling fra Regeringen paa Rigsdagen. Jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at dette Lovforslag ikke er blandt dem, der vil blive fremsat i Rigsdagen i denne Uge, men deraf maa det ærede Medlem ikke slutte, at det er glemt; det vil komme i Løbet af meget kort Tid, og jeg antager ogsaa, at det vil være saaledes, at det kan vinde Tilslutning og naa at blive gennemført i denne Samling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg var inkompetent til at stille det paagældende Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister under denne Sags Behandling. Jeg beklager, at han anser mig for at være inkompetent. Jeg kan ikke anerkende, at jeg er inkompetent; jeg mener, at jeg er kompetent til fra denne Talerstol at rette Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, naar vi behandler et Lovforslag, som vedrører Landbrugets Økonomi. Den højtærede Minister sagde, at jeg kunde vente, til det kom fra kompetent Side, Sukkerroedyrkerne. Det er muligt, at Sukkerroedyrkerne ogsaa er kompetente til at rette saadanne Spørgsmaal til Landbrugsministeren. Og jeg afventer med Interesse, om Disciplinen i Venstres Rækker er saa stærk, at man kan hindre, at fornuftige Krav fra Sukkerroedyrkerne bliver stillet under disse Forhold.

Naar Ministeren sagde, at det, jeg ønskede, var en Forhøjelse af Tolden paa et saa vigtigt Næringsmiddel, som Sukker var for det danske forbrugende Publikum, spørger jeg: hvorpaa støtter Ministeren den